

Zwiastowanie

Niech słucha, słucha,
Kto nie wie zapomniał.
Odjęto mu światło.

Zbudzony Duchem
Odkrywa ogromną
Cudowną zagadkę.
Na zydlu siądzie,
Zapali ogarek
I ślęczy do świtu.

W poźółkłej księdze,
W najstarszej ze starych
Wersety czyta.

Słuchajcie ludzie
Historii cudownej
Zapiera dech w piersi!

Zdumienie budzi,
Nie mieści się w głowie.
Opisze ją wierszem.

Składanym w trudzie
Mozole północnym
W przeżytej już strofie.

Bo nie chce uciec
I w duszy tkwi mocno

Ta dziwna opowieść.

Po wiekach, wiekach
Cierpienia i troski
W żydowskich ziemiach

Lud się doczeka
Nadziei prorockich
Ucieleśnienia.

W porannym brzasku
Jasność świetlana
Pokoik rozświeci.

Tyś pełna łaski,
Jam wysłan od Pana.
Urodzisz dziecię

Poczęte z Ducha.
To syn najwyższego.
Na tronie zasiądzie.

Panienka słucha.
Niech wola jest jego,
Tak niechaj mu będzie.

A ta niewiasta
Ze wszech najgodniejsza,
Z niej matkę uczynił.

I wybrał miasto
Wśród małych najmniejsze,
Niech wzrasta tu przy niej.

To jest posłaniec,
Baranek ofiarny,
Odnowi przymierze.

Na wieczne trwanie
Wszystkich ogarnie,
Gdy w Niego uwierzą.